

HEILIGE JOZEFMARIA ESCRIVÁ

BULLETIN NR. 3
JUNI 2012

DOOR HET GEBED BEREIKEN WIJ ALLES

«'s Morgens kwamen zij langs de vijgenboom en zagen dat hij tot op de wortel verdord was. Petrus dacht weer terug aan het gebeurde en zei: Meester, kijk! De vijgenboom die Gij vervloekt hebt, is verdord. Jezus antwoordde hun: Hebt geloof in God. Voorwaar, Ik zeg u: Als iemand tot deze berg zegt: Hef u op en stort u in de zee, en als hij in zijn hart niet twijfelt, maar gelooft dat gebeuren zal wat hij zegt, voor hem zal het werkelijkheid worden. Daarom zeg Ik u: Alles wat ge in het gebed vraagt, gelooft dat ge het al verkregen hebt, en ge zult het verkrijgen».

Mc. 11, 20-24.

HERINNERINGEN

De heilige Jozefmaria over het persoonlijke gebed.

BENEDICTUS XVI

Teksten van de paus over het gebed.

GUNSTEN

Verkregen op voorspraak van de heilige Jozefmaria

INFORMATIE

www.nl.josemariaescriva.info
www.opusdei.nl
www.escrivaworks.nl
www.deboog.nl

«Hoe ontroerend is het tafereel van de blijde boodschap aan Maria. – Maria, (hoe vaak hebben we dit niet overwogen?) – in gebed verzonken, legt al haar zintuigen en al haar vermogens in het gesprek met God. Tijdens het gebed leert ze de Wil van God kennen; en door het gebed maakt ze zich die eigen; verlies het voorbeeld van de heilige Maagd niet uit het oog!»

Heilige Jozefmaria Escrivá, *De Voor*, De Boog, Utrecht, 1990, nr. 481

EENVOUDIG GEBED

In mei 1974 was de heilige Jozefmaria in Argentinië. Tijdens een ontmoeting met echtparen vertelde een moeder hem iets over José Orlando, haar zoon van vijf:

«Vader, ik ging eens met hem met de stadsbus en ineens zei hij tegen mij: Mama, daar is de Maagd Maria – hij bedoelde de afbeelding die in de bus hing – zal ik haar gedag zeggen? Ik zei dat hij dat kon doen, dus zwaaide hij naar haar. Hij ging naar de bestuurder toe en vroeg hem: Meneer praat u met de Maagd Maria? Want Maria moet je alles vertellen en met haar praten. Als u aan het rijden bent – en hij maakte gebaren alsof hij de bus bestuurde en claxonneerde – toet toet! – en dan zegt u tegen haar: Moeder Maria, we moeten stoppen want het stoplicht is rood en daarna zegt u: Moeder Maria, nu rijden we door – toet toet! – want het stoplicht is nu groen.»

De Vader luisterde aandachtig, alsof er niemand anders was. Ging verzitten, draaide opzij en bleef enige tijd in gedachten verzonken. Ineens keerde hij zich weer naar mij toe en zei:

Dat is contemplatief leven; toen ik zo oud was, was ik erg gelovig, maar ik kende het contemplatieve leven niet».

Heilige Jozefmaria Escrivá, *Gesproken teksten*; AGP P04, 1, 1974, pag. 437

FOTO: KAPEL TOEGEWIJD AAN DE HEILIGE JOZEFMARIA IN BRAZILIË

EEN GEBED DAT LEVEN MOET WORDEN

«Ik heb nooit genoeg gekregen en zal met de hulp van Gods genade ook nooit genoeg krijgen van het spreken over bidden. Het was in het jaar 1930, toen er mensen van allerlei rang en stand – studenten, arbeiders, gezonde en zieke mensen, rijken en armen, priesters en leken – naar mij, jonge priester, kwamen met de bedoeling de Heer meer van nabij te vergezellen. Ik gaf hun altijd de raad: bid! Maar als iemand antwoordde met 'Ik weet zelfs niet hoe te beginnen,' spoorde ik hem aan de aanwezigheid van de Heer te zoeken. En ik zei hem ook aan Hem zijn ongerustheid, zijn angst te onthullen met diezelfde klacht: Heer, ik weet niet hoe! En heel wat keren kreeg in die eenvoudige en vertrouwelijke gesprekken de intimiteit met Christus vorm, ontstond een regelmatige omgang met Hem. Er zijn heel wat jaren voorbijgegaan en ik ken nog steeds geen ander recept. Als u denkt niet voldoende voorbereid te zijn, ga dan naar Christus, zoals zijn leerlingen deden: Heer, leer ons bidden (Luc 11, 1). U zult ontdekken hoe de Heilige Geest onze zwakheid te hulp komt. Want wij weten niet eens hoe wij behoren te bidden, maar de Geest zelf pleit voor ons met onuitsprekelijke verzuchtingen (Rom. 8, 26). Verzuchtingen die niet naverteld kunnen worden bij gebrek aan woorden die de diepgang ervan kunnen weergeven. Het kan niet anders of het woord van God maakt ons standvastig! Er is niets van eigen vinding wanneer ik in de uitoefening van mijn priesterambt onophoudelijk en onvermoeibaar dat herhaald heb. Het komt recht uit de Heilige Schrift, waar ik het vandaan heb. Heer, ik weet niet hoe ik me tot U moet wenden! Heer, leer ons bidden!»

Heilige Jozefmaria, *Vrienden van God*, De Boog, Utrecht 1994, nr. 244.

«Je hebt me geschreven: "Bidden is spreken met God. Maar waarover? Waarover? Over Hem, over jezelf: je vreugden, je verdriet, je successen en mislukkingen, je edele ambities, je dagelijkse zorgen..., je zwakheden! Je dankbaarheid en je wensen, je Liefde en je eerherstel; kortom: Hem kennen en jezelf kennen: met Hem omgaan!»

Heilige Jozefmaria Escrivá, *De Wég*, De Boog, Utrecht 1989, nr. 91.

FOTO: BEELD OP DE CENTRALE BINNENPLAATSVAN DE UNIVERSITEIT VAN NAVARRA IN PAMPLONA.

ONZE OMGANG MET GOD

Tijdens een bijeenkomst met een groep mensen sprak hij over het omgaan met God: «Wat gaan we tegen Hem zeggen? Misschien woorden waar we goed over hebben nagedacht en die we mooi hebben opgeschreven? Nee, we praten met Onze Lieve Heer zoals ik met jullie praat, jullie met mij, zoals we met onze ouders hebben gesproken, zoals jullie onder elkaar praten. Denken jullie veel na over wat je gaat zeggen? Nee, jullie drukken je met eenvoud uit en zeggen jullie eigen schietgebedjes. Jullie spreken normaal, zonder haast, ongeunsteld, zodat jullie tegelijk hier op aarde en in de hemel kunnen vertoeven, in gesprek met mensen en in gesprek met God. Wat ik jullie zeg is niet moeilijk als je het geduld hebt om alles te doen dat ik jullie heb geleerd: doe gewoon je best, wees sterk, volhardend, trouw; en stijg boven jezelf uit. De rest komt vanzelf».

Heilige Jozefmaria Escrivá, *Gesproken teksten*, AGP PO4, 1, 1972, pag. 135.

MET LIEFDE

«Nog steeds herhaal ik, dagelijks, 's ochtends en 's avonds, het gebed dat mijn ouders mij leerden: O lieve Vrouw, o Moeder mijn, laat mij geheel de uwe zijn; vandaag wijd ik als liefdeblijk u ogen, oren, tong gelijk... Is dat niet – op de een of andere manier – het begin van contemplatie, een onomstotelijk bewijs van vertrouwvolle zelfgave? Denk eens aan de zinnen van twee die elkaar beminnen. Wat doen ze? Alles wat ze zijn en hebben is voor hun beminde. Eerst een schietgebed, dan nog een, en nog een totdat deze godsvrucht onvoldoende lijkt, omdat woorden uiteindelijk maar pover zijn: men laat de goddelijke intimiteit haar gang gaan, in een beschouwen van God zonder rust of vermoeidheid. Zij gaat naar God, als een stuk ijzer dat door de magneet wordt aangetrokken. Zij begint Jezus op een effectieve manier lief te hebben, met een lieflijke ontroering».

Heilige Jozefmaria Escrivá, *Vrienden van God*, De Boog, Utrecht, nr. 296.

FOTO: BEELD VAN DE HEILIGE JOZEFMARIA IN DE ALMUDENA, KATHEDRAAL VAN MADRID

JAN DE MELKBOER

Het volgende gebeurde in de jaren 30: «Het is niet moeilijk na te gaan waar hij elke week biecht hoorde. In de Santa Isabel kerk ging hij altijd zo vroeg mogelijk in de biechtstoel zitten. En iedere ochtend, tijdens het afnemen van een biecht of het lezen van het brevier, hoorde hij de deur van de kerk hardhandig geopend worden en daarna een enorm gerammel gevolgd door het dichtslaan van de kerkdeur. Nieuwsgierig geworden wat dat wel niet kon zijn, want vanuit de biechtstoel kon hij de deur niet zien, ging hij op een dag bij de ingang van de kerk staan. Bij het luidruchtig openen van de deur stond hij tegenover een melkman beladen met melkbussen. Hij vroeg hem wat hij ging doen. Ik, Vader, kom elke dag, open de deur (...) en groet hem: “Jezus, hier is Jan de melkboer”. De kapelaan voelde zich beschaamd en bleef die dag zijn schietgebedje herhalen: – Heer, hier is deze arme drommel die niet zo van u kan houden als Jan de melkboer».

Andrés Vázquez de Prada, *De stichter van het Opus Dei*, Deel I, ed. Rialp, Madrid 1997, pag. 501–502.

FOTO: ALTAARSTUK IN DE PAROCHIE VAN DE HEILIGE JOZEFMARIA IN VALENCIA.

VOLHARDEN IN HET GEBED

Bij een gelegenheid zei de heilige Jozefmaria het volgende:

«We zagen de Olympische Spelen op de televisie (zomer 1972). Het ontstemde me enigszins om die mate van verheerlijking van het menselijk lichaam te aanschouwen – dat lichaam dat nobel is, groots, mooi – en dat heilige vuur. Ik zag hoe die sterke jonge mannen met hun pols stok in de hand een aanloop namen om te gaan springen. In stilte concentreerden ze zich totdat ze uiteindelijk een beslissing leken te hebben genomen (...). Soms stopten ze niet, ze wilden springen maar konden dat niet. Dan bogen ze het hoofd, keerden terug naar hun uitgangspunt, ontspanden hun spieren, raakten weer in een soort lichamelijke trance die toch ook psychisch zal zijn. Dan sprintten ze weg (...) en, misschien bij de vierde of vijfde poging, sprongen ze. We willen met God omgaan en om dat te doen is het goed geestelijke gymnastiek te doen, die heel erg lijkt op, of tenminste gelijkwaardig is aan, lichamelijke gymnastiek».

José Luis Soria, *Maestro del buen humor*, ed. Rialp, Madrid 1993, pag. 131–132.

«Soms is het gebed van verstandelijke aard; soms, misschien maar zelden, is het heel vurig; en misschien wel dikwijls, is het droog, droog, droog ... Maar het belangrijkste is, dat je je met Gods hulp niet laat ontmoedigen.

ALLES IN GEBED VERANDEREN DANKZIJ DE TEGENWOORDIGHEID VAN GOD

«Als bron van de eenheid van leven voedde hij zich voortdurend met het besef dat God aanwezig is en werd de hele dag tot gebed. Zoals ik het me herinner, legde hij het gewoonlijk als volgt uit: “Het wapen van het Opus Dei is niet het werk maar het gebed: daarom wordt het werk gebed”. Hij was een contemplatieve ziel nel bel mezzo della strada zoals hij dat graag in het Italiaans verwoordde, zelfs als hij in een andere taal sprak; hij zei dat voor een gewone christen “de straat zijn kloostercel is”. Hij greep iedere gelegenheid aan om wat voor voorval dan ook tot het bovennatuurlijke te verheffen en het te veranderen in een onderwerp van zijn gesprek met God. Zijn leefplan omvatte bovendien dat wat hij zelf normen van altijd noemde. Dat wil zeggen: oefeningen van vroomheid die ieder moment van de dag bezielde en die zijn intimiteit met God voedden: de aanwezigheid van God, beschouwing van het goddelijk kinschap, geestelijke communies, dankzegginggebeden, akten van eerherstel, schietgebeden die hij verbond met zijn verstervingen, studie, werk, orde. Dit alles beleefde hij met de vreugde zich een kind van God te weten».

Álvaro del Portillo, *Interview over de Stichter van het Opus Dei*, ed. Rialp, Madrid, 1993, pag. 78.

FOTO: KAPEL TOEGEWIJD AAN DE HEILIGE JOZEFMARIA IN BRAZILIË

Denk eens aan de schildwacht op zijn post; hij weet weliswaar of de koning of het staatshoofd in het paleis is, hij weet niet wat het staatshoofd doet, terwijl het staatshoofd weet dat er een schildwacht staat, maar hem niet kent. Met onze God is dat heel anders: Hij leeft waar jij leeft, houdt zich met je bezig, kent jou en je intiemste gedachten ... Loop niet weg van je wachtpost die het gebed is!»

Heilige Jozefmaria Escrivá,
De Voor, nr. 463.

BENEDICTUS XVI SPREEKT OVER HET CHRISTELIJKE GEBED

OVER GOD DE VADER DIE ONS BEMINT

«Christenen blijven namelijk, ondanks alle onbegrijpelijkheden en verwarringen van de wereld om hen heen, geloven in de ‘goedheid en menselijkheid van God’ (Tit. 3, 4). Hoewel zij, als alle andere mensen, ondergedompeld zijn in de dramatische complexiteit van de gebeurtenissen van de geschiedenis, blijven zij gevestigd in de hoop dat God een Vader is en ons liefheeft, ook wanneer ons zijn zwijgen onbegrijpelijk blijft voorkomen».

Benedictus XVI, Encycliek *Deus caritas est*, nr. 38.

«De liefde is het licht – uiteindelijk het enige – dat een duistere wereld steeds weer verlicht en ons de moed geeft om te leven en tot daden te komen. De liefde is mogelijk en wij kunnen haar beoefenen, omdat wij naar Gods beeld zijn geschapen. De liefde waarmaken en daardoor het Licht van God in de wereld binnenlaten: daartoe wil ik met deze encycliek graag uitnodigen».

Benedictus XVI, Encycliek *Deus caritas est*, nr. 39.

GOD EN DE MEDEMENS BEMINNEN

«In de heiligen wordt het zichtbaar: wie naar God gaat, gaat niet weg van de mensen, maar komt hen pas werkelijk nabij. Nergens zien we dat méér dan bij Maria. Het woord van de Gekruisigde tot de leerlingen, tot Johannes en door hem heen tot alle leerlingen van Jezus: ‘Zie daar uw moeder’ (Joh. 19, 27), wordt door alle generaties heen steeds opnieuw waar. Maria is inderdaad tot moeder van alle gelovigen geworden. De mensen van alle tijden en van alle delen der aarde komen tot haar moederlijke goedheid en tot haar maagdelijke reinheid en schoonheid, in hun noden en verwachtingen, in hun vreugden en lijden, in hun eenzaamheid en als gemeenschap. En steeds ervaren zij het geschenk van haar goedheid».

Benedictus XVI, Encycliek *Deus caritas est*, nr. 42

FOTO: BENEDICTUS XVI TIJDENS DE INWIJDING VAN DE BASILIEK VAN DE HEILIGE FAMILIE IN BARCELONA.

VERKREGEN GUNSTEN

ALLES KOMT OP ZIJN POOTJES TERECHT...

Schreef een goede vriend op een van de eerste bidprentjes van de heilige Jozefmaria dat hij mij gaf, met de raad om het te bidden in geval van alledaagse noden. Hoewel ik het bijna dertig jaar geleden heb gekregen, heb ik het altijd bij me in mijn portemonnee. Ons gezin heeft moeilijke omstandigheden meegemaakt, maar ze allemaal overwonnen. Sommige waren van lichamelijk aard, andere emotioneel, weer andere financieel: problemen op het werk, de hoop dat mijn dochter mocht slagen voor een examen, dat mijn vrouw, tijdig, een voorschot zou krijgen, etc. Ik heb altijd gekregen waar ik om vroeg.

We hebben ziekten doorstaan, operaties, ontslagen, werkloosheid, onzekerheid op het werk, stress in de familie, op het werk en in financiële zaken; maar we hadden iedere dag te eten en we konden ons overal doorheen slaan. Soms kom je niet op die “grootse oplossing” maar ik overwin wel degelijk die dagelijkse inzinking. Terugkijkend zie ik wat we hebben bereikt: een 25-jarig huwelijk; twee geweldige dochters; mijn werk als ambtenaar; en aan het eind van de maand de eindjes aan elkaar kunnen knopen.

Laat ik niet verder uitweiden. Ik zeg dank en hoop langzamerhand elk probleem het hoofd te kunnen bieden. Ik wil op deze manier doorgaan, zodat mijn liefste wensen vervuld zullen worden, als God het wil.

J.R.E.S., per email ontvangen

HET LOOPT GOED AF

Afgelopen Aswoensdag kreeg mijn beste vriendin haar eerste zoon. Het gebeurde via een keizersnede vanwege ernstige complicaties, waardoor het kind dreigde te overlijden of ernstig gehandicapt te worden. Ik vroeg aan veel familieleden en vrienden om hiervoor te bidden, in het bijzonder aan mijn broer die seminarist is; in het seminarie baden allen voor deze intentie. Mijn kinderen en ik baden het gebed van het prentje van de

heilige Jozefmaria, niet alleen voor de redding van het kind, maar ook dat het er geen gevolgen aan zou overhouden. Na drie dagen verkeerde het in goede gezondheid. Ik vraag u te bidden voor deze familie want het kindje is nog niet gedoopt en de ouders hebben ook nog geen plannen hiervoor. Van mijn kant zal ik ook hiervoor bidden op voorspraak van de heilige Jozefmaria.

Ontvangen via email.

EEN ANDERE PERSOON GEWORDEN

Lang geleden al werd mij, op voorspraak van de heilige Jozefmaria, een gunst verleend waarover ik destijds niet heb bericht. Diverse jaren had ik iedere dag zijn prentje gebeden, opdat mijn man, die ontrouw was, en drugs en alcohol gebruikte, tot inkeer zou komen. Tot mijn enorme geluk genas hij na een afkickperiode van negen maanden. M.J.

EEN NIEUW LEVEN

Sinds kort heb ik de heilige Jozefmaria, zijn leven en zijn werk, leren kennen.

Sindsdien voel ik me veel gelukkiger thuis (...) maar zijn voorspraak is vooral merkbaar in mijn werk in de

fruithandel. Dertig dagen geleden kreeg ik een bidprentje van hem en begon het te bidden.

De verandering is duidelijk merkbaar, ik ben de heilige Jozefmaria heel erg dankbaar en ben begonnen zijn manier van leven na te volgen, wat niet gemakkelijk is, maar ik heb goede hoop dat het mij met veel toewijding en liefde kan lukken.

Dank voor de gelegenheid om te kunnen laten weten wat er met me aan het gebeuren is; waarschijnlijk is het niet groots, maar het heeft mijn leven veranderd en ik weet zeker dat de heilige Jozefmaria echt luistert. Dank u.

Per email ontvangen.

INNERLIJKE VREDE

Ik ben een kleine ondernemer die ongeveer drie jaar geleden op een bepaald moment een fax ontving met mijn ontslag; zonder consideratie en zonder enige waarschuwing vooraf. Van de spanning had ik slapeloze nachten en, ik moet bekennen, dat ik, omdat er een bidprentje van de heilige Jozefmaria voor me lag, tot hem bad, zij het met een

zekere terughoudendheid. Kort daarop raadpleegde ik een advocaat die mij gerust kon stellen. Ik schrijf deze mail

BIDPRENTJE

Ik heb een vriend die wel gelooft maar er niets aan doet. We hebben het er vaak met elkaar over gehad, maar hij weigert de sacramenten geregeld te ontvangen. Zijn vrouw is al enige jaren werkloos en ze hebben twee dochters van 1 en 3 jaar. Een paar maanden geleden gaf ik hem een bidprentje van de heilige Jozefmaria, hoewel ik er weinig vertrouwen in had dat hij het zou gebruiken en zelfs dan is het op dit moment heel moeilijk om werk te vinden.

Een paar weken geleden was ik bij hen en onmiddellijk na binnenkomst vroeg zijn vrouw me om een nieuw bidprentje omdat ze het op het nachtkastje hadden liggen en hun jongste dochtertje, dat net begint te lopen, het had opgegeten. Ze hadden het dus in ieder geval in het zicht liggen en maakte er wellicht ook gebruik van. Vorige week mailde hij mij om me te vertellen dat zijn vrouw werk had gevonden.

I.T.V.

omdat ik het gevoel van vrede wil benadrukken dat ik voelde na dat telefoongesprek en dat, ondanks het verlies van het werk, de zaken nu veel beter gaan.

Per email ontvangen.

VAN DE INTENSIVE CARE WEER THUIS

Afgelopen maart werd mijn zoontje geopereerd en verbleef verscheidene dagen op de intensive care. Daar trof ik toevallig een echtpaar met een ernstig ziek dochtertje. Op een zondag verslechterde haar toestand zienderogen. Ik ging naar ze toe en gaf hen een bidprentje van de heilige Jozefmaria. Ik legde hen zo goed mogelijk uit – ze spraken Arabisch – dat ik bad voor hun dochter en dat zij ook om haar genezing zouden kunnen vragen. Ze bedankten me en kort daarop zag ik de vader op zijn knieën, biddend aan het bed van zijn dochter met het bidprentje van de heilige Jozefmaria. Na een poosje kwamen ze ons gedag zeggen en het bidprentje teruggeven.

De volgende dag kwam ik ze in het ziekenhuis tegen met gelukkige gezichten. Ze vertelden me dat hun dochtertje opeens was opgeknapt. Mijn zoontje werd ontslagen en ik wist dus niet hoe het afliep. Enige dagen geleden ging ik naar het ziekenhuis en een dokter vertelde me dat het meisje weer thuis was.

Anoniem

ONMACHT

Ik stond bij de kassa van een supermarkt om af te rekenen toen opeens, een aantal mensen zich verdrongen rondom een 2 of 3 jarige meisje. Zij had iets ingeslikt en ademde niet meer. De ouders probeerden het ding uit haar keel te halen, maar dat lukte niet. Mijn gevoel van onmacht veranderde toen ik me realiseerde dat ik wel degelijk iets

kon doen. Ik nam het bidprentje van onze Vader, kneep er hard in terwijl ik zei: “Vader, red haar!” Een paar seconden later nam de spanning af: het meisje begon te huilen. Toen de rust was weergekeerd, ging ik naar de moeder toe, gaf haar een kus en het verkreukelde bidprentje. Dank u, Vader.

V.S.Q

ORDERPORTEFEUILLE

Toen ik de website van het Opus Dei raadpleegde, stuitte ik op het bidprentje van de heilige Jozefmaria. Door gebrek aan werk verkeerde ons bedrijf in moeilijkheden. Op een gegeven moment begon ik de Noveen tot de heilige Jozefmaria te bidden en tot nu toe hebben we met zes mensen een contract kunnen afsluiten en onze orderportefeuille is voor de komende maanden goed gevuld.

Ik weet zeker dat de voorspraak van de heilige Jozefmaria dit wonder heeft bewerkstelligd. Ik doe alles wat ik kan om deze noveen bekend te maken in deze moeilijke tijden die we doormaken.

Per email ontvangen.

EEN GEZEGENDE ZIEKTE

Ik zal u mijn grote waarheid vertellen; een verhaal dat alleen gelovige mensen kunnen begrijpen. Twee jaar geleden begon een hele moeilijke periode in mijn leven met veel onderzoeken in het ziekenhuis. Uiteindelijk werd bevestigd dat ik kanker had in een redelijk gevorderd stadium.

Vanaf die dag zei mijn zuster, die een grote devotie heeft tot de heilige Jozefmaria, tegen mij: vanaf vandaag gaan we tot hem bidden. En dat deden we. Vanaf die dag bad ik iedere dag “zijn gebed”. Iedere dag bad ik tot hem en vroeg hem om kracht om alles goed te doorstaan.

Op dit moment ben ik genezen verklaard, ik voel me goed. Bovendien weet ik dat het voorgoed is. Ik was van God verwijderd geraakt, van de Maagd Maria, van de Kerk. Dankzij deze “gezegende ziekte” is dit veranderd. Ik ben gelukkig, en ik voel me fortuinlijk dit grote wonder waard te zijn: het wonder van het leven. Nooit zal ik ophouden uw gebed te bidden, heilige Jozefmaria, dank u wel! Ik dank God, de Maagd Maria en de heilige Jozefmaria dat ze me toestaan dicht bij hen te zijn en me

de kans geven op een andere manier te leven, van mijn dochters, mijn echtgenoot en mijn familie te genieten; de mogelijkheid om mijn werk aan Hem op te dragen, om iedere dag beter te worden. Hopelijk draagt deze ervaring ertoe bij dat zij, bij wie het geloof evenals bij mijzelf een beetje in de vergetelheid was geraakt, dieper gaan geloven.

M.P.G.

MENTALE ZIEKTE

Op een bepaald moment vroeg ik de Maagd van Fatima om genezing van de mentale ziekte waar ik sinds 2000 aan lijd: depressies afgewisseld met fases van euforie, die het mij onmogelijk maakten mijn dagelijkse taken te vervullen zoals karweitjes in huis en deelnemen aan een gesprek. In de daarop volgende twee weken had ik een flinke terugval en wilde ik in een psychiatrische kliniek opgenomen worden. Eind februari bad ik het bidprentje van de heilige Jozefmaria en vroeg hem een kleinigheid: laat me de zondag doorkomen, laat me mijn dagelijkse taken vrolijk en blij verrichten. Die dag verliep zoals in lange tijd niet gebeurd

was. Moeiteloos vervulde ik mijn taken in het gezin en kwam ik mijn vrije tijd door.

Al mijn naasten merkten de verandering op. Ik blijf bidden tot deze sinds die tijd door mij zo geliefde heilige, en ik blijf de Maagd Maria en de heilige Jozefmaria zeer dankbaar. Ze hebben me niet alleen geholpen mijn depressies te overwinnen maar

ik voel me zelfs beter dan voor de ziekte! Ik moedig zieken met een depressie aan om vol vertrouwen tot Jozefmaria te bidden en hoop dat mijn getuigenis van de genade die ik heb ontvangen, daartoe bij draagt.

Per email ontvangen

GEBED

God, U hebt op voorspraak van de maagd Maria aan de heilige priester Jozefmaria talrijke genaden geschonken en hem uitgekozen als een trouw instrument om het Opus Dei te stichten, dat een weg is ter heiliging in het beroep en in de dagelijkse plichten van de christen. Geef dat ook ik van alle ogenblikken en omstandigheden van mijn leven gebruik maak om U lief te hebben en met vreugde en eenvoud ten dienste te staan van de Kerk, de paus en de zielen, om de wereld het licht van het geloof en van de liefde te schenken. Verleen mij op de voorspraak van de heilige Jozefmaria de gunst die ik U vraag... (eigen intentie). Amen.

Onze Vader, Wees gegroet, Eer aan de Vader.

Imprimatur: + Javier Echevarría, prelaat van het Opus Dei

Foto voorpagina: Heilige Jozefmaria biddend voor een beeltenis van Onze Lieve Vrouw in de basiliek van *La Virgen de los Desamparados* in Valencia (Spanje).

Dit informatiebulletin wordt gratis verspreid. Een bijdrage in de onkosten is welkom op bankrekening 37 40 023 ten name van Hulpfonds Bureau heiligverklaringen Opus Dei, Amsterdam.

Wij zijn onze lezers erkentelijk wanneer zij ons namen en adressen opgeven van mensen die het ook op prijs stellen dit Informatiebulletin te ontvangen.

Prelatuur van het Opus Dei – Bureau heiligverklaringen
Jan Luijkenstraat 52
1071 CS Amsterdam
info@opusdei.nl
ISSN: 1383–3081